

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **TV-CZ s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Kaprova 42/14, IČ: 242 67 309, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 320/49, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2015, č.j.: RRTV/1474/2015-RUD,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 15.4.2015 č.j.: RRTV/1474/2015 se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Davida Nováka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla podle ust. § 60 odst. 3 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, uložena pokuta ve výši 500. 000,- Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., ve spojení s § 32 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že dne 19.5.2014 od 5.00 do 6.00 hodin na programu ACTIVE TV odvysílal teleshoppingový blok na erotickou zpoplatněnou telefonickou linku, který obsahoval sexuální praktiky, zobrazené zcela otevřeně a samoúčelně, bez vřazení do širšího kontextu, pouze jako stimul sexuálního pudu, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tento audiovizuální obsah byl zařazen do vysílání bezprostředně před 6. hodinou ranní, kdy se

předpokládá, že televizi sledují děti a kdy některé televizní programy orientují své vysílání zejména na dětské diváky nejnižší věkové kategorie. Teleshoppingový blok má podle žalované svým explicitně sexuálním obsahem potenciál vážně narušit zejména psychický a mravní vývoj dětí, neboť u nich může způsobit vážné narušení jejich přirozeného sexuálního vývoje, vedoucí až k jeho patologizaci.

V odůvodnění pak žalovaná zrekapitulovala celý průběh správního řízení, mimo jiné konstatovala, že jí byl doručen znalecký posudek vypracovaný znalcem v oboru sexuologie MUDr. Janem Zbytovským, který považoval úroveň pořadu za nevhodnou, vulgární, nepřiměřenou a pro děti a dospívající mládež za nevhodnou. Podle znalce se jedná o téma pornografické, znázorňující nezastřeně sexualitu dospělých osob. Znalec nepovažuje podle žalované prezentaci zmíněného pořadu daným způsobem z psychiatricko sexuologického hlediska za přímo škodlivou, zejména pro starší děti a dospívající mládež, spíše za nevhodnou. Pro starší děti a mladistvé rozhodně nemůže být škodlivé zhlédnutí přirozené sexuální aktivity jiných lidí, pokud je to za adekvátních okolností. Za spíše škodlivou a narušující považuje tuto skutečnost pro věkovou skupinu mladších dětí zhruba do deseti let věku. Pro starší děti je obsahem spíše nevhodným. Takto konzumované informace mohou narušovat přirozený a přiměřený sexuální vývoj nedospělého jedince směrem k jeho vulgarizaci, zprimitivnění a dehumanizaci. Pro děti mladší 10 let může mít prezentace vysloveně škodlivý vliv a to také proto, že malé dítě ještě nebude schopno porozumět smyslu sdělované informace a bude velmi pravděpodobně prvosignálně napodobovat viděné chování, jehož podstata mu uniká. Tím pak dochází ke zcela neadekvátnímu působení na další sexuální vývoj dítěte a jeho distorzi (až patologizaci). U nedospělých jedinců průměrné (případně podprůměrné) inteligence, kteří nemají ještě dostatek životních zkušeností, včetně sexuálních, má působení informací, výrazů, postojů a způsob reagování v médiích silně sugestivní a návodný účinek. Zvláště pak v oblastech, které se dotýkají tak silně emočně exponované oblasti, jako je erotika a sexualita nebo obecně vztahy mezi pohlavími. Působení takových pořadů pak znalec považuje za zvláště škodlivé a narušující. Podle žalované za velmi závažně narušující znalec považuje skutečnost, že obsah pořadu je upoutávkou na placené erotické služby (prostituci).

Žalovaná uvedla otázky, na které znalec odpověděl. Jednalo se o otázku posouzení pořadu z hlediska možného ohrožení psychického, fyzického či mravního vývoje dětí a mladistvých, ke které znalec konstatoval, že považuje obsah pořadu za nevhodný, vulgární a nepřiměřený a pro věkovou skupinu mladších dětí za škodlivý a narušující přirozený sexuální vývoj osobnosti. Jedná se totiž zcela jednoznačně o téma pornografické, znázorňující nezastřeně sexualitu dospělých osob. Pro děti mladší 10 let může mít prezentace vysloveně škodlivý vliv, protože malé dítě ještě nebude schopno porozumět smyslu sdělované informace a bude velmi pravděpodobně jen prvosignálně napodobovat viděné chování, jehož podstata mu uniká. Tím pak dochází ke zcela neadekvátnímu působení na další sexuální vývoj dítěte a jeho distorzi (až patologizaci). Pro děti starší 10 let a dospívající mládež považuje znalec obsah za spíše jen nevhodný. Další otázkou bylo, jaké konkrétní mediální obsahy v pořadu mají ohrožující potenciál a proč. Na tuto otázku znalec podle žalované uvedl, že ohrožující potenciál má zcela jednoznačně téma pornografické, znázorňující nezastřeně sexualitu dospělých osob. Na poslední otázku jaké skupiny dětí či dospívajících jsou ohroženy a s jakými možnými důsledky, znalec odpověděl, že pro dospívající mládež považuje obsah za nevhodný.

Ve správním uvážení pak žalovaná zdůraznila, že je přesvědčena o tom, že odvysíláním předmětného teleshoppingového bloku došlo k porušení ust. § 32 odst. 1 písm. e)

zákona č. 231/2001 Sb. Poukázala na to, že jedním z podkladů pro rozhodnutí v dané věci byl posudek vypracovaný znalcem z oboru sexuologie, MUDr. Janem Zbytovským. Žalovaná ohledně předmětného posudku také mimo jiné uvedla, že znalec v něm operuje s pojmem pornografie, přičemž podle žalované výklad tohoto neurčitého právního pojmu není doposud příliš ustálený, nicméně podle Rady je možno například vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.3.2012, sp.zn. 5 As 15/2011. V případě předmětného teleshoppingu podle žalované sice nedošlo k explicitnímu zobrazení pohlavních orgánů, nicméně zde bylo zobrazeno sexuální chování, které by mohlo urážet cit pro sexuální slušnost – takovým chováním byl podle Rady sex ve trojici. Rada také uvedla, že v předmětném teleshoppingu chybí jakýkoli širší kontext než zcela otevřené zobrazování samotných sexuálních praktik, sexuální akce jsou prováděny vždy samoúčelně, bez vřazení do jakýchkoli souvislostí. Není patrný jiný cíl prezentace tohoto obsahu než cíl usilovat o dosažení pohlavního vzrušení diváka. Sexuální scény nejsou zasazeny do adekvátních přirozených souvislostí (láska, rodina apod.) a takto konzumované informace mohou narušovat přirozený a přiměřený sexuální vývoj nedospělého jedince směrem k jeho vulgarizaci, zprimitivnění a dehumanizaci. Podle Rady teleshopping obsahuje scény, které hrubě porušují uznávané morální normy společnosti a vyvolávají v divácích pocit studu - takovou scénou je zejména sex ve trojici, která se v předmětném bloku objeví dvakrát. Rada je toho názoru, že soulož ve trojici lze stěží akceptovat jako běžnou sexuální praktiku, která se pohybuje v mantinelech obecně vnímané sexuální slušnosti. Takováto sexuální praktika podle Rady může sice u některé osoby vyvolávat sexuální vzrušení, vedle toho však může jinou osobu sexuálně znechucovat či odpuzovat. Rada má za to, že zhlédnutí takovéto scény může u dětského diváka vést k tomu, že dítě nebude schopno porozumět smyslu sdělované informace a bude velmi pravděpodobně jen prvosignálně napodobovat viděné chování, jehož podstata mu uniká. Tím podle Rady může dojít ke zcela neadekvátnímu působení na další sexuální vývoj dítěte a jeho distorzi (až patologizaci). U některých nedospělých jedinců může zhlédnutí takových scén působit jako odstrašující příklad – vytváření neuvědomělých negativních emocí a blokad přirozeného sexuálního zrání a vývoje osobnosti.

Jako závažnou považuje Rada skutečnost, že předmětný teleshoppingový blok byl vysílán až do zákonem vymezené 6. hodiny. Bezprostředně po 6. hodině ranní některé televizní programy orientují své vysílání zejména na dětské diváky nejnížší věkové kategorie, neboť do svého vysílání zařazují animované seriály pro nejmenší. Lze tedy podle Rady předpokládat před obrazovkou dětského diváka, a to zejména v nejohroženější věkové kategorii do 6 let, sledujícího televizní vysílání bez korekce dospělého i v době krátce před 6. hodinou. Závěrem teleshoppingového bloku navíc absentoval jakýkoli výraznější předěl od dalšího vysílání. Dětský divák se tak mohl v danou chvíli ocitnout u obrazovky zcela náhodou, v očekávání vysílání určeného pro děti, následující bezprostředně po 6. hodině ranní. V případě posuzování míry tolerance ke zmiňovanému teleshoppingovému bloku měla Rada za to, že je nutno také vycházet ze skutečnosti, že ACTIVE TV je program licencovaný jako výhradně teleshoppingový a reklamní a divák od něj tedy primárně neočekává zařazení závadného obsahu do vysílání, a neopatří daný program preventivně tzv. zámekem, umožňujícím zamezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Žalovaná se pak dále v odůvodnění rovněž zabývala podmínkou předchozího upozornění na porušení zákona dle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., definovala pojmy děti a mladiství a věnovala se i kritériím pro rozhodování o výši pokuty.

Na základě shromážděných podkladů dospěla Rada k závěru, že žalobce svým jednáním porušil povinnost podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. a uložila mu

pokutu ve výši 500 000,- Kč. Při stanovení výše pokuty hodnotila Rada jako klíčové jednak kritérium závažnosti daného správního deliktu, které shledala vysoce závažným, avšak na druhé straně vzala v potaz, že se jedná o provozovatele s velmi nízkou mírou sledovanosti a že se nejedná o provozovatele s dominantním postavením na komerčním mediálním trhu, a proto uložila žalobci pokutu spíše při dolní hranici zákonné sazby.

Žalobce v žalobě uvedl, že provozovatelem předmětného teleshoppingového bloku není, ale je jím společnost TELEMEDIA INTERACT PRODUCTION HOME LIMITED se sídlem ARCH. MAKARIOS III, 195 NEOCLEOUS HOUSE P.C. 3030. LIMASSOL CYPRUS VAT:CY10147566V. Měl za to, že nemůže být za obsah teleshoppingových bloků jakkoli sankcionován.

Namítal, že odvysílaný pořad nedosahoval v žádném případě intenzity dle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. Rozhodně dle jeho názoru nelze konstatovat, že se jedná o pornografii.

Ohledně znaleckého posudku namítal neurčitost, nekonkrétnost, nepřezkoumatelnost.

Namítal také absenci prvku a míry zavinění, měl za to, že žalovaná překročila výrazným způsobem meze volného správního uvážení a to při rozhodování o výši pokuty. Měl za to, že výše uložené sankce je nepřiměřeně vysoká a pro žalobce zcela likvidační. Podle žalobce měla žalovaná zohlednit postavení provozovatele na mediálním trhu.

V rámci moderačního práva navrhl, aby soud sankci snížil.

Ve svém vyjádření k žalobě se žalovaná zabývala jednotlivými žalobními námitkami žalobce. Navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při ústním jednání konaném dne 20.8.2015 účastníci setrvali na svých právních závěrech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty:

Oznámení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zahájení správního řízení ze dne 17.6.2014 a ze dne 1.7.2014; vyjádření žalobce k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 13.10.2014; oznámení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o doplnění spisu a ukončení dokazování ze dne 5.1.2015; vyjádření žalobce ze dne 27.1.2015 k oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování; znalecký posudek č.j.: KOD/3866/2014 ze dne 15.12.2014 vypracovaný MUDr. Janem Zbytovským; rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 24.3.2015, č.j.: RRTV/1474/2015-RUD.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je v podstatě nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a tudíž žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání je povinen nezařazovat do vysílání pořady, které mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých zejména tím, že obsahují pornografii a hrubé samoučelné násilí.

Podle § 32 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb. povinnosti stanovené v odstavci 1 ve vztahu k pořadům je provozovatel vysílání povinen plnit rovněž ve vztahu ke všem dalším částem vysílání, nestanoví-li zákon jinak

V dané věci byl žalobce poškozen za jednání, které bylo podraženo pod ust. § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., podle kterého provozovatel vysílání je povinen nezařazovat do vysílání pořady, které mohou vážně narušit fyzický a psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, zejména tím, že obsahují pornografii a hrubé samoučelné násilí. V předmětné věci šlo tedy o to, zda předmětný pořad obsahuje pornografii. K tomu, aby bylo možno ve věci rozhodnout a sankci udělit, bylo nutné, aby Rada spolehlivě a jednoznačně konstatovala, že předmětný pořad pornografii obsahoval a že právě v důsledku toho tedy mohl vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Soud má za to, že takové závěry jednoznačně argumentované napadené rozhodnutí neobsahuje.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání při svém rozhodování zadala vypracování znaleckého posudku a ovšem znalec se v podstatě, jak je zřejmé s porovnáním tedy zadaných otázek a odpovědí znalce zabýval něčím jiným, než čím se podle zadavatele, tedy Rady, zabývat měl. Ve znaleckém posudku čj.: KOD/3866/2014 vypracovaném MUDr. Janem Zbytovským je uvedeno, že úkolem znalce je: „1. Posouzení pořadu z hlediska vážného narušení psychického a fyzického či mravního vývoje dětí a mladistvých. 2. Specifikovat jaké konkrétní mediální obsahy v pořadu mají narušující potenciál a proč? 3. Vývoj jaké skupiny dětí či dospívajících může být tímto mediálním obsahem vážně narušen a s jakými možnými důsledky?“ Soud spatřuje podstatnou vadu tohoto posudku v tom, že ten sice velmi obsáhle popisuje dění předmětného pořadu (mediální obsah) a pak v podstatě bez jakékoliv předchozí argumentace nebo následného vyložení se objevují v posudku kategorická a jednoznačná tvrzení, že jde jednoznačně o téma pornografické. Ale z předmětného posudku se nedá žádným způsobem zjistit, proč si to znalec myslí, tedy jak k tomuto závěru dospěl. V tomto smyslu je tedy znalecký posudek MUDr. Jana Zbytovského v podstatě nepoužitelný, protože není z něho zjistitelné, jak znalec k závěrům v něm uvedeným vlastně přišel. Nehledě na to, že v podstatě znalec v posudku odpovídá na něco, na co vlastně ani nebyl dotazován. Nebyl tázan na to, zda to je nebo není pornografie, ale jeho úkolem bylo posouzení pořadu z hlediska vážného narušení psychického a fyzického či mravního vývoje dětí a mladistvých. Pokud pak jde právě o odpovědi na tyto otázky, tedy ohledně možného vážného narušení psychického či mravního vývoje dětí a mladistvých, ani na to znalec neodpovídá, protože ohledně první otázky odpovídá na možné ohrožení. Ohledně druhé otázky odpovídá, že ohrožující potenciál má zcela jednoznačně téma pornografické, znázorňující nezastřeně sexualitu dospělých osob a na třetí otázku odpovídá o nevhodnosti působení takového pořadu. Nicméně nic z toho se tedy nekryje s tím, jak je vymezena skutková podstata § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., tedy možnost vážného narušení fyzického, psychického nebo mravního vývoje dětí a mladistvých.

Dle názoru soudu předmětný znalecký posudek je z tohoto pohledu v podstatě nepoužitelný, protože nedává odpovědi na to, na co byl znalec tázan a tam, kde tedy

jednoznačně odpověď dává, tedy ohledně toho, zda jde o pornografii, zase není nijak vyargumentován. Faktem ovšem zůstává, že znalecký posudek MUDr. Jana Zbytovského je jenom jedním z podkladů pro rozhodnutí a že by tedy bylo možné, aby si Rada závěr o tom, že jde o pornografii, učinila sama vlastní úvahou. K tomu ji koneckonců vedou tedy i závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5As 15/2011, z něhož je v napadeném rozhodnutí citováno. Předmětný rozsudek sice obsahuje odkaz na některé definice pojmu pornografie tak, jak byly učiněny v praxi Nejvyššího soudu, resp. Ústavního soudu a také koneckonců samotného Nejvyššího správního soudu, ovšem ten rozsudek výslovně zdůrazňuje, že všechny tyto definice byly vytvořeny pro jiné účely a to tedy buď pro účel trestně právní, nebo pro účel spojený s otázkami regulace reklamy. Takže má-li se této argumentaci Nejvyššího správního soudu rozumět, soud mu tedy rozumí tak, že Nejvyšší správní soud upozorňuje na to, že tyto definice již existující lze použít přiměřeně nebo inspirativně, nelze je tedy bez dalšího převzít a použít pro rozhodování ohledně zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Rada sice další úvahy o povaze odvysílaných záběrů v předmětném pořadu žalobce sice uvedla, ale už na jejich základě neučinila závěr o tom, zda se tedy jedná nebo nejedná o pornografii. A upřímně řečeno Rada ani neučinila tedy jednoznačný závěr o tom, že předmětné záběry mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mládeže. Její argumentace je v podstatě neuzavřená v tomto směru, chybí závěr, který v této věci je nutný, protože jinak bez toho tedy nelze závěr o odpovědnosti žalobce za delikt konstatovat.

Poněkud matoucí pak je ta část argumentace, kde Rada uvádí, že: „Jako závažnou považuje Rada skutečnost, že předmětný teleshoppingový blok byl odvysílán až do zákonem vymezené 6. hodiny. Bezprostředně po 6. hodině ranní některé televizní programy orientují své vysílání zejména na dětské diváky nejnižší věkové kategorie, neboť do svého vysílání zařazují animované seriály pro nejmenší. Lze tedy předpokládat před obrazovkou dětského diváka, a to zejména v nejhroženější věkové kategorii do 6 let, sledujícího televizní vysílání bez korekce dospělého i v době krátce před 6. hodinou.“ Není úplně jasné, co tím Rada chtěla sdělit, protože pokud by povaha tohoto pořadu byla taková, že by spadala pod § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., pak je zcela lhostejné, zda to bylo krátce před šestou hodinou nebo po ní nebo kdykoliv jindy a pokud by naopak tedy pod tuto definici podle písm. e) pořad nespadal, pak zkrátka šestá hodina je tedy hranicí, která je nepřekročitelná pro obě strany. Nesmí ji tedy v žádném případě překročit provozovatel vysílání, ale nesmí ji překročit ani Rada, protože zkrátka zákonodárce tuto hodinu jako hranici takto stanovil. Měl-li by zákonodárce za to, že se dětské diváky vyskytují před obrazovkami už před šestou hodinou, pak je nepochybně v jeho moci, tu spodní hranici upravit, posunout ji tedy ještě níž, aby taková situace nemohla nastat. Ohledně tedy vlivu na dětského diváka, pak jsou úvahy Rady ne zcela srozumitelné i v tom smyslu, že sama Rada připouští, že dítě samo nebude schopno porozumět smyslu sdělované informace a bude velmi pravděpodobně prvosignálně napodobovat chování, jehož podstata mu uniká. S takovou úvahou lze asi souhlasit, ale pak je tedy otázka, zda zhlédnutí takových pořadů, jejichž smysl vlastně dítě nechápe, může tedy způsobit ono vážné narušení fyzického, psychického nebo mravního vývoje dětí, když tedy dítě neví, na co se dívá. To jenom na doplnění toho, že úvahy Rady jsou jaksi neuzavřené a není z nich zcela nepochybně tedy vyvozen ten závěr, že se jednalo v daném případě o pornografii a dále pak, což je podstatnější, tedy že šlo o pořad, který mohl vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Z tohoto důvodu tedy soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

S poukazem na shora uvedené důvody Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a to pro jeho nepřezkoumatelnost z nedostatku

důvodů. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3 000,- Kč a odměnu právního zástupce žalobce Mgr. Davida Nováka, advokátka a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna v daném případě činí za tři úkony právní služby po 3 100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast při jednání) podle ust. § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu vč. tří režijních paušálů po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a 21% daně z přidané hodnoty částku 12 342,- Kč. Celkem tedy výše přiznaných nákladů řízení činí 15 342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. srpna 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová